

BÀI HỌC 6

TỪ TỰ CAO ĐẾN BẠI HOẠI

CÂU GÓC: “Chính Ngài thay đổi thì giờ và mùa, bỏ và lập các vua; ban sự khôn ngoan cho kẻ khôn ngoan, và sự thông biết cho kẻ tỏ sáng” (Đa-ni-ên 2:21).

KINH THÁNH NGHIÊN CỨU: Đa-ni-ên 5, Khải huyền 17:4–6, Thi thiên 96:5, Cô-lô-se 1:15–17, Rô-ma 1:16–32, Truyền đạo 8:11, Khải huyền 14:8.

Trong Đa-ni-ên 5, Lời Chúa cho chúng ta một thí dụ hùng hồn về sự kiêu ngạo của con người kết thúc một cách đầy kinh ngạc. Tuy người ta có thể nói rằng Nê-bu-cát-nết-sa phải mất một thời gian dài để học bài học của mình, nhưng ít nhất ông ta đã học được bài học ấy. Cháu nội của ông, vua Bê-n-xát-sa, thì không. Khi sử dụng các khí cụ của đền thờ trong một bữa tiệc say sưa của cung đình, Bê-n-xát-sa đã làm ô ố các vật thánh của đền thờ Chúa. Một hành động phạm thượng như vậy không chỉ là thách thức đối với Đức Chúa Trời mà là còn mặc nhiên tấn công vào chính Ngài. Do đó, Bê-n-xát-sa đã rút đẩy chén bằng mọi tội lỗi mình, và hành động hỗn láo tương tự như cách chiếc sừng nhỏ đã phạm thượng (xem Đa-ni-ên 8), vua đã tấn công vào nền móng của sự thánh khiết của Đức Chúa Trời. Bằng cách tước quyền thống trị khỏi tay Bê-n-xát-sa, Đức Chúa Trời định trước những gì Ngài sẽ thực hiện để nghịch lại mọi kẻ thù của dân Ngài trong thời kỳ cuối cùng. Các sự việc được thuật lại trong Đa-ni-ên 5 diễn ra vào năm 539 T.C., vào đêm Ba-by-lôn sụp đổ trước mặt quân đội Mê-đô - Ba Tư. Chính đây là thời khắc mà sự chuyển đổi từ chiếc đầu bằng vàng sang ngực bằng bạc, như đã được tiên đoán trong Đa-ni-ên 2. Một lần nữa, thật hiển nhiên là chính Đức Chúa Trời cai trị trong vận mạng của thế giới.

1. BỮA TIỆC CỦA VUA BÊN-XÁT-SA

Đọc Đa-ni-ên 5:1–4 cùng với Đa-ni-ên 1:1, 2. Điều xấu xa nào vua Bên-xát-sa đã làm? Vì sao điều này biểu lộ cá tính thật của vua? So sánh các hành động của vua với Khải huyền 17:4–6. Chúng ta thấy có những điểm tương đồng nào?

Nhà vua ra lệnh mang các khí cụ thánh của đền thờ Giê-ru-sa-lem ra để dùng trong bữa yến tiệc của vua. Nê-bu-cát-nết-sa đã cướp các khí cụ này từ đền thờ Giê-ru-sa-lem, nhưng ông đặt chúng trong đình của thần mình, điều đó cho thấy rằng ít nhất ông ta tôn trọng vai trò thánh khiết của chúng. Nhưng Bên-xát-sa đã lạm dụng các vật thánh này thành những ly chén cho mình nhậu nhẹt một cách phàm tục nhất.

Trong khi uống rượu từ các khí cụ thánh, các quần thần, các hoàng hậu và cung phi của Bên-xát-sa đã ca ngợi các thần bằng vàng, bằng bạc, bằng đồng, bằng sắt, bằng gỗ và bằng đá (Đa-ni-ên 5:4). Chúng ta chú ý đến nguyên liệu được nhắc đến. Người Ba-by-lôn đã sử dụng hệ thống lục thập phân (một hệ thống dựa trên số 60) trái ngược với hệ thống thập phân được sử dụng ngày nay (dựa trên số 10). Do đó, sáu loại thần đại diện cho toàn bộ các vị thần Ba-by-lôn và toàn thể hệ thống tôn giáo Ba-by-lôn. Điều thú vị nữa là, thứ tự của các vật liệu theo giống thứ tự các nguyên liệu của bức tượng vua Nê-bu-cát-nết-sa thấy trong chiêm bao, ngoại trừ gỗ thay thế đất sét. Như trong điểm mộng của vua, đá xuất hiện cuối cùng; Mặc dù ở đây, nó chỉ định thành phần vật chất của các thần họ thờ, đá cũng gợi lên sự phán xét của Đức Chúa Trời đối với các đế chế trần gian (xem Đa-ni-ên 2:44, 45), mà Ba-by-lôn tượng trưng.

Buổi đại yến tiệc này của vương quốc Ba-by-lôn như là một hình ảnh tiêu biểu của Ba-by-lôn thế gian trong thời kỳ cuối cùng như chúng ta thấy trong sách Khải huyền. Giống như Bên-xát-sa, người đàn bà biểu tượng Ba-by-lôn trong thời kỳ cuối cùng cầm một chiếc chén vàng và cung cấp các đồ uống ô nhiễm cho các quốc gia. Nói cách khác, bằng các học thuyết sai lầm và một hệ thống thờ phượng bị bóp méo, Ba-by-lôn hiện đại dụ dỗ thế giới đi vào tội ác (Khải huyền 17:4–6) mà không biết gì về sự phán xét sẽ sớm giáng xuống mình nó. Một ngày phán xét sẽ đến.

Điều gì là cách mà xã hội và văn hóa của chúng ta ngày nay làm như bản lẽ thật của Lời Chúa? Làm thế nào chúng ta có thể cẩn thận không tham gia vào các lời dối bại đó, đầu là rất thâm trầm? Suy nghĩ và mang câu trả lời của bạn đến lớp học vào ngày Sa-bát.

2. MỘT NGƯỜI KHÁCH KHÔNG MỜI MÀ ĐẾN

Đọc Đa-ni-ên 5:5-8. Việc gì xảy ra, và tại sao nhà vua lại có thái độ như vậy? Trong cách nào chúng ta thấy việc này tương tự như câu chuyện trong Đa-ni-ên 2, và tại sao sự tương đồng ấy lại quan trọng? (Cũng đọc Thi thiên 96:6, Cô-lô-se 1:15-17.)

Như Nê-bu-cát-nết-sa đã làm trong các cuộc khủng hoảng trước đó (Đa-ni-ên 2:2; Đa-ni-ên 4:7), Bê-n-xát-sa cho mời các nhà chiêm tinh, người Canh-đê và những người biết đoán điềm giải mộng để giải thích hàng chữ bí ẩn. Và để bảo đảm rằng họ cố gắng hết mình, nhà vua hứa với họ những danh hiệu xa hoa: (1) quần áo màu sắc tía, là màu sắc dành riêng cho hoàng gia mặc trong thời cổ (Ê-xơ-tê 8:15); (2) dây chuỗi vàng, là dấu hiệu của địa vị xã hội cao sang (Sáng thế Ký 41:42); và (3) chức vị của người cai trị thứ ba trong vương quốc. Phần thưởng chót này phản ánh chính xác bối cảnh lịch sử và chính trị của Ba-by-lôn vào thời điểm đó. Bê-n-xát-sa là người cai trị thứ nhì với tư cách là nhiếp chính với cha mình, vua Na-bô-ni-đốt, nên ông đưa ra chức vị thứ ba. Nhưng bất chấp những phần thưởng hấp dẫn, các nhà hiền triết một lần nữa, không có được lời giải thích.

Ngoài các tội lỗi của mình, nhà vua còn cố gắng tìm kiếm sự khôn ngoan ở sai chỗ. Các chuyên gia Ba-by-lôn không thể tìm được ý nghĩa của thông điệp. Nó được viết bằng chính ngôn ngữ của họ thời đó là tiếng A-ra-mích, nhưng họ không thể hiểu ý nghĩa của các lời ấy. Điều này có thể nhắc nhở chúng ta về những gì Đức Chúa Trời đã phán qua Ê-sai: “Vì cố đó, ta sẽ cứ làm việc lạ lùng giữa dân này, sự lạ rất lạ, đến nỗi sự khôn ngoan của người khôn ngoan sẽ ra hư không, sự thông sáng của người thông sáng sẽ bị che giấu” (Ê-sai 29:14). Sau khi trích dẫn câu này, sứ đồ Phao-lô tuyên bố: “Người khôn ngoan ở đâu? Thấy thông giáo ở đâu? Người biện luận đời nay ở đâu? Có phải Đức Chúa Trời đã làm cho sự khôn ngoan của thế gian ra đồ dại không? Vì, tại thế gian cậy sự khôn ngoan mình, chẳng nhờ sự khôn ngoan Đức Chúa Trời mà nhận biết Đức Chúa Trời, nên Ngài đành lòng dùng sự giáng đồ dại của chúng ta mà cứu rỗi những người tin cậy” (1 Cô-rinh-tô 1:20, 21).

Một số sự thật quá quan trọng để tự con người cố gắng tìm ra. Đó là tại sao Đức Chúa Trời lại tiết lộ các sự thật này cho chúng ta.

Hãy suy nghĩ về các phần thưởng nhà vua hứa cho họ sẽ là gì, và dựa theo những gì sẽ sớm xảy ra sau đó, thì các phần thưởng ấy thật vô giá trị như thế nào? Điều này dạy gì cho chúng ta biết về những điều phù du trên thế giới rồi sẽ ra sao, và tại sao chúng ta luôn cần giữ quan điểm về sự vĩnh cửu trong tâm trí trong tất cả mọi điều mình làm?

3. LỜI KHUYÊN CỦA HOÀNG HẬU

Đọc Đa-ni-ên 5:9-12. Hoàng hậu nói gì về Đa-ni-ên mà lý ra nhà vua đã phải biết điều ấy? Sự kiện này cho chúng ta biết gì về thái độ của nhà vua vì ông dường như chẳng biết có Đa-ni-ên?

Khi sảnh đường trong buổi yến tiệc trở nên rối loạn vì những hàng chữ bí ẩn viết trên tường, trong lúc vua hoang mang thì hoàng hậu bước vào và cho vua biết điều vua cần làm. Bà nhắc nhà vua về Đa-ni-ên, là người có khả năng giải thích các giấc mơ và giải thích những bí ẩn đã được chứng minh trong thời trị vì của vua Nê-bu-cát-nết-sa. Nếu Bê-n-xát-sa khôn ngoan như người tiền nhiệm, ông sẽ biết phải tìm ai để giúp mình hiểu được ý nghĩa của dòng chữ bí ẩn này. Sự can thiệp của hoàng hậu quả là cần thiết cho nhà vua, lúc này dường như hoàn toàn rối trí không biết phải làm gì. Những lời của hoàng hậu nghe như một lời quả trách đối với Bê-n-xát-sa vì vua đã quên mất người duy nhất trong vương quốc có thể diễn giải các lời bí ẩn. Và bà cũng lặp lại cho nhà vua nghe một điều Đa-ni-ên đã từng nói, “Trong nước vua có một người mà linh của các thần thánh ở trong người ấy. Về đời vua cha, người ta thấy trong người có ánh sáng, sự thông minh, khôn ngoan, như sự khôn ngoan của các vị thần. Vậy nên vua Nê-bu-cát-nết-sa, cha vua, chính cha vua, đã lập người lên làm đầu các đồng bóng, thuật sĩ, người Canh-đê và thầy bói, bởi vì Đa-ni-ên mà vua đã đặt tên Bê-n-tơ-xát-sa, trong người có linh tánh tốt lành, có sự thông biết và khôn sáng để giải nghĩa được những câu kín nhiệm, và làm cho những sự hồ nghi tan chảy. Vậy bây giờ hãy sai gọi Đa-ni-ên, và người sẽ giải nghĩa cho” (Đa-ni-ên 5:11, 12).

Đến đây, chúng ta một lần nữa tự hỏi tại sao Bê-n-xát-sa đã như xem thường và bỏ qua Đa-ni-ên. Tuy Kinh Thánh không đưa ra câu trả lời trực tiếp, nhưng trong giai đoạn này, chúng ta biết Đa-ni-ên, sau khi phục vụ nhà vua ít nhất cho đến năm thứ ba của triều đại (Đa-ni-ên 8:1, 27), thì không còn hoạt động nữa. Một yếu tố có thể là tuổi của ông. Đa-ni-ên năm ấy có lẽ khoảng 80 tuổi và nhà vua có thể muốn thay thế hàng lãnh đạo cao tuổi bằng một thế hệ trẻ. Nhà vua cũng có thể đã quyết định phớt lờ Đa-ni-ên vì vua không muốn phải nghe lời Đức Chúa Trời của Đa-ni-ên. Nhưng bất kể lý do nào hay của tất cả các lý do, vẫn là điều ngạc nhiên rằng một người có những thành đạt như Đa-ni-ên lại có thể sớm bị quên lãng như vậy.

Đọc Rô-ma 1:16-32. Bằng những cách nào chúng ta thấy nguyên tắc được nói lên trong các câu này thể hiện, không chỉ trong câu chuyện này, mà trong thế giới ngày nay?

4. ĐÃ BỊ CÂN ĐO VÀ THẤY KÉM THIẾU

Đọc Đa-ni-ên 5:13–28. Đa-ni-ên cho vì vua sắp bị truất phế lý do nào mà vua phải nhận lãnh tương lai ấy?

Vi hoàn cảnh ép buộc, nhà vua phải nhờ đến Đa-ni-ên, nhưng ông làm điều đó cách miễn cưỡng. Điều này có thể nói nhiều hơn về thái độ của nhà vua đối với Đức Chúa Trời của Đa-ni-ên hơn là đối với chính Đa-ni-ên.

Đến lượt mình, Đa-ni-ên đáp lại lời đề nghị ban thưởng của nhà vua, nói lên rất nhiều về các ưu tiên và cá tính của Đa-ni-ên. Cũng có thể, Đa-ni-ên, khi biết ý nghĩa của những lời bí ẩn trên tường, nhận ra các phần thưởng của vua thật sự chỉ là vô giá trị.

Đa-ni-ên sau đó chỉ ra ba tội của nhà vua:

Thứ nhất, Bê-n-xát-sa, hoàn toàn bỏ qua những kinh nghiệm của Nê-bu-cát-nết-sa. Nếu không thì ông ta đã biết ăn năn và hạ mình như người trước mình.

Thứ hai, Bê-n-xát-sa đã sử dụng các khí cụ trong đền thờ để uống rượu và ca ngợi các tượng thần của mình. Ở đây Đa-ni-ên đề cập đến sáu loại vật liệu được sử dụng để tạc tượng các thần tượng theo cùng một thứ tự mà đã được ghi lại ở trên.

Thứ ba, nhà vua đã không tôn trọng và tôn vinh Đức Chúa Trời, là Đấng “cầm hơi thở của vua trong tay Ngài và là chủ mọi đường lối của vua” (Đa-ni-ên 5:23).

Sau khi cho thấy những thất bại của nhà vua, Đa-ni-ên tiếp theo với lời giải thích về những chữ trên tường. Bây giờ chúng ta biết rằng các chữ hiện trên tường bao gồm ba động từ của tiếng A-ra-mích (với chữ đầu lặp lại hai lần). Ý nghĩa căn bản của chúng lẽ ra phải được nhà vua và các nhà hiền triết của ông biết: MÊ-NÊ: “bị đếm”; TÊ-KEN: “bị cân”, và PHÊ-RÉT: “bị chia”.

Với quân đội Mê-đô - Ba Tư đã tiến đến các cổng của Ba-by-lôn, nhà vua và các nhà hiền triết của ông đã nghi các chữ ấy có một ý nghĩa không hay, nhưng các nhà hiền triết không dám nói điều gì mà vua không hài lòng. Chỉ có Đa-ni-ên là người chứng tỏ có khả năng giải mã các chữ ấy thành một lời tuyên bố để truyền đạt đầy đủ ý nghĩa của nó tới Bê-n-xát-sa: “Mê-nê là: Đức Chúa Trời đã đếm nước vua và khiến nó đến cuối cùng. Tê-ken là: Vua đã bị cân trên cái cân, và thấy kém thiếu. Phê-rết là: Nước vua bị chia ra, được ban cho người Mê-đi và người Phe-rơ-sơ (Ba Tư).” (Đa-ni-ên 5:27, 28).

Chắc chắn không là những lời an ủi và chúc mừng.

Sự phán quyết đã đến nhanh chóng cho vua Bê-n-xát-sa. Làm thế nào chúng ta có thể học biết tin cậy Chúa trong những trường hợp mà hiện tại, công lý và sự phán xét chưa thấy đến? (Xem Truyền đạo 3:17, Truyền đạo 8:11, Ma-thi-ơ 12:36, Rô-ma 14:12.)

5. SỰ SỤP ĐỔ CỦA BA-BY-LÔN

Đọc Đa-ni-ên 5:29–31 cùng với Khải huyền 14:8, Khải huyền 16:19, và Khải huyền 18:2. Chúng ta học được gì về sự sụp đổ của Ba-by-lôn thời Bê-n-xát-sa đã chỉ cho chúng ta biết về sự sụp đổ của Ba-by-lôn của thời kỳ cuối cùng?

Tuy là một con người đầy lầm lỗi, vua Bê-n-xát-sa là một người giữ lời hứa mình. Vì vậy, mặc dù Đa-ni-ên mang tin chẳng lành, nhà vua cũng hài lòng với cách giải thích do Đa-ni-ên đưa ra, đó là lý do tại sao ông ban phát cho nhà tiên tri những món quà đã hứa. Đường như bằng cách thừa nhận sự thật của thông điệp Đa-ni-ên truyền, nhà vua mặc nhiên nhận thức được sự hiện hữu của Đức Chúa Trời của Đa-ni-ên. Đa-ni-ên nhận những món quà mà ông đã từ chối trước đây, có lẽ bởi vì các món quà ấy không còn có thể ảnh hưởng đến sự giải thích của ông. Hơn nữa, ông biết, tại thời điểm ấy, các món quà ấy cũng là vô nghĩa vì đế chế sắp sụp đổ. Do đó, có lẽ vì lịch sự, nhà tiên tri chấp nhận phần thưởng đầu biết rằng chức vị vua cho ông là người hàng thứ ba của vương quốc chỉ giá trị trong vài giờ mà thôi.

Đúng như lời tuyên bố của nhà tiên tri, Ba-by-lôn sụp đổ. Và việc ấy xảy ra nhanh chóng; khi nhà vua và triều thần của mình còn say sưa, thành Ba-by-lôn mất vào tay kẻ thù mà không cần một trận chiến nào. Theo nhà sử học Hê-rô-đô-tốt, người Ba Tư đã đào một con kênh để chuyển hướng nước sông Ô-phơ-rát và họ tiến quân vào thành phố bằng đi trên lòng sông cạn không nước. Cũng đêm đó Bê-n-xát-sa bị giết. Cha của ông, vua Na-bô-ni-đốt, đã chạy khỏi thành rồi, và sau đó đầu hàng những người cai trị mới. Vậy, đế chế vĩ đại nhất mà loài người từng biết đến trong thời điểm này cáo chung. Ba-by-lôn, cái đầu bằng vàng, không còn nữa.

“Bê-n-xát-sa đã được cho nhiều cơ hội để biết và làm theo ý Đức Chúa Trời. Vua đã thấy ông nội mình là Nê-bu-cát-nết-sa bị đuổi khỏi xã hội loài người. Ông đã nhìn thấy trí tuệ mà vị quân vương kiêu hãnh vinh quang ấy đã bị lấy đi bởi Đấng đã ban nó. Ông đã nhìn thấy nhà vua bị đuổi khỏi vương quốc của mình để sống với thú đồng. Nhưng lòng ham thích thú vui và tự tôn của Bê-n-xát-sa đã mang đến những bài học mà lẽ ra ông đã không nên quên; và ông ta đã phạm những tội tương tự như tội đã mang sự phán xét đến trên vua Nê-bu-cát-nết-sa. Ông đã phí phạm các cơ hội đã được ban bố cho mình, bỏ qua không biết dùng các cơ hội ấy để giúp mình làm quen với chân lý.” – Ellen G. White, *Bible Echo*, 25 tháng 4, 1898.

Có những cơ hội nào để chúng ta có thể “làm quen với chân lý”? Đó có nghĩa là gì? Lúc nào chúng ta có thể nói rằng mình đã làm quen với tất cả mọi chân lý mà chúng ta cần biết?

NGHIÊN CỨU BỔ TÚC:

Các yến tiệc linh đình là việc thông thường ở trong các cung điện thời cổ. Các vua thích tổ chức những bữa tiệc xa hoa và xa xỉ để khoe khoang sự vĩ đại và tự tin của họ. Tuy chúng ta không biết tất cả các chi tiết của bữa tiệc đặc biệt này (của vua Bên-xát-sa), nhưng chúng ta biết rằng nó đã diễn ra vừa lúc quân đội Mê-đô - Ba Tư chuẩn bị tấn chiếm Ba-by-lôn. Nhưng nói theo cách loài người, thì không có lý do gì để lo ngại. Ba-by-lôn có những bức tường kiên cố, nguồn thực phẩm dự trữ đủ cho nhiều năm và rất nhiều nước, bởi vì sông Ô-phơ-rát chảy qua trung tâm thành. Vì vậy, Vua Bên-xát-sa thấy chẳng có vấn đề gì về việc tổ chức một bữa tiệc liên hoan trong khi kẻ thù bao vây quanh thành. Và ông ra lệnh cho một lễ kỷ niệm quan trọng, rồi nó thoái hóa và trở thành một buổi nhậu nhẹt say sưa với các trò dâm ô. Thật là một bằng chứng mạnh mẽ cho sự kiêu ngạo của nhân loại, nhất là trái ngược với quyền uy của Đức Chúa Trời. Qua Đa-ni-ên, Đức Chúa Trời nói với nhà vua rằng mặc dù có các cơ hội mà ông lẽ ra phải học hỏi cái lẽ thật rằng, “Đức Chúa Trời là Đấng cầm giữ hơi thở của vua trong tay Ngài và Ngài là chủ mọi đường lối của vua, mà vua đã không làm sáng danh Ngài” (Đa-ni-ên 5:23).

“Ngày nay, lịch sử của các quốc gia đã tỏ bày cho chúng ta. Với mỗi quốc gia và mỗi cá nhân, Đức Chúa Trời đã chỉ định một vị trí trong kế hoạch vĩ đại của Ngài. Mọi cá nhân cũng như các quốc gia của thời đại này đang bị thử nghiệm bởi bàn tay của Đấng không hề vấp phạm. Hết thầy, bởi sự lựa chọn của chính họ mà vận mệnh của họ được quyết định, và Đức Chúa Trời đang chế ngự tất cả để hoàn thành các mục đích của Ngài.” – Ellen G. White, *Prophets and Kings*, trang 536.

ĐỀ TÀI THẢO LUẬN:

1. Trong lớp, thảo luận câu trả lời cho câu hỏi ngày Thứ Nhất về những cách mà xã hội và văn hóa làm nhơ chân lý của Đức Chúa Trời. Những cách này là gì, và chúng ta, trong tư cách là hội thánh và cá nhân phản ứng thế nào với những sự nhục mạ ấy?
2. Câu chuyện này dạy chúng ta điều gì về sự cứu rỗi, không phải là về những gì chúng ta biết nhưng về cách chúng ta đáp ứng lại với những gì chúng ta biết? (Xem Đa-ni-ên 5:22)
3. Đọc Đa-ni-ên 5:23. Những nguyên tắc thiêng liêng quan trọng được tìm thấy trong câu này? Chẳng hạn, câu này cảnh báo thế nào về việc chúng ta đừng chống cự lại Đức Chúa Trời? Hay, câu này dạy chúng ta điều gì về Đức Chúa Trời, không chỉ là Đấng Tạo Hóa mà còn là Đấng Duy Trì sự tồn tại của chúng ta?
4. Dầu không biết những chữ trên tường đó có nghĩa gì, Bên-xát-sa vẫn sợ hãi (Đa-ni-ên 5:6). Điều này cho chúng ta biết gì về ý nghĩa của việc sống với một lương tâm tội lỗi?